

ЕТИЧНА РАДА

01601, м. Київ, вул. Липська, 18/5,
тел.: (044) 277-76-29, (044) 277-76-32
e-mail: ec@court.gov.ua

ETHICS COUNCIL

01601, Kyiv, Lypska St., 18/5,
tel.: (044) 277-76-29, (044) 277-76-32
e-mail: ec@court.gov.ua

1 листопада 2022 року

м. Київ

РІШЕННЯ

№ 55

***Про невідповідність кандидата
на посаду члена Вищої ради правосуддя
Котубея Івана Івановича
критеріям професійної етики та доброчесності
для зайняття посади члена Вищої ради правосуддя***

Етична рада у складі Голови Етичної ради Кишакевича Л. Ю., Заступника Голови Етичної ради сера Е. Хупера, членів Ради: Корді Р., Перлінг Л., Сіверіна В. І., Трясуна Ю. Р., дистанційно в режимі відеоконференції провівши оцінювання відповідності кандидата на посаду члена Вищої ради правосуддя Котубея Івана Івановича критеріям професійної етики та доброчесності, відповідно до Закону України «Про Вищу раду правосуддя», Регламенту Етичної ради, затвердженого рішеннями Етичної ради від 01.12.2021 № 1 та від 09.12.2021 № 4 зі змінами, внесеними рішенням Етичної ради від 26.04.2022 № 4, Методології оцінювання відповідності кандидата на зайняття посади члена Вищої ради правосуддя та членів Вищої ради правосуддя критерію професійної етики та доброчесності, затвердженої рішенням Етичної ради від 09.12.2021 № 5 (далі – Методологія),

В С Т А Н О В И Л А :

Відповідно до частини 14 статті 9-1 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» Етична рада проводить відбір кандидатів на посади члена Вищої ради правосуддя у два етапи:

1) проведення відбору кандидатів за результатами розгляду поданих кандидатами документів, результатів спеціальної перевірки і відповідної інформації з відкритих джерел та формування списку кандидатів, допущених до співбесіди;

2) проведення співбесіди з відібраними кандидатами та визначення списку кандидатів для рекомендації органам, що обирають (призначають) членів Вищої ради правосуддя.

Котубей І. І. безстроково обраний на посаду судді Мукачівського міськрайонного суду Закарпатської області постановою Верховної Ради України від 05.09.2013 № 445-VII, де працює дотепер.

Етична рада отримала копії документів Котубея І. І. для участі у конкурсі на посаду члена Вищої ради правосуддя від з'їзду суддів України та рішенням від 21.12.2021 № 6 допустила його до співбесіди.

Вивчивши документи Котубея І. І. для участі у конкурсі, його письмові пояснення та документи, які він надав на запит Етичної ради, інформацію, отриману з відкритих джерел та від громадських організацій, інформацію, отриману від Національного агентства з питань запобігання корупції (далі – НАЗК) і Національного антикорупційного бюро України (далі – НАБУ), провівши співбесіду з ним, Етична рада дійшла таких висновків.

1. Щодо витрат кандидата на будівництво будинку

16.12.2021 кандидат подав повідомлення про суттєві зміни в майновому стані у якому вказав, що з 09.12.2021 йому належить на праві власності житловий будинок у м. Мукачево площею 256,5 кв. м. У письмових поясненнях Етичній раді кандидат повідомив, що цей будинок має два поверхи. Також він зазначив, що загалом у будинку є вісім кімнат (приміщень), з яких на першому поверсі - вітальня, гостьова кімната, кухня, літня кухня, а на мансардному поверсі - дві дитячі кімнати, спальня, гардеробна кімната.

Відповідно до технічного паспорту будинку, на першому поверсі також знаходиться прихожа, санвузол, сходи, вхід в підвал, гараж та котельня, а на мансардному поверсі – коридор та ванна кімната. Окрім цього, під частиною будинку є підвал площею 18,8 кв. м. Поруч з будинком знаходиться альтанка площею 49,5 кв. м. Навколо будинку встановлено огорожу з воротами, а підвір'я вимощено бруківкою. Під час співбесіди кандидат повідомив, що над терасою будинку було збудовано навіс, будинок підключено до водопостачання, водопроводу, каналізації, встановлено меблі та все необхідне для проживання.

У повідомленні про суттєві зміни в майновому стані кандидат вказав, що вартість будинку становить 2 867 000,00 грн. При цьому, за інформацією з Довідки про оціночну вартість об'єкта нерухомості з Єдиної бази даних звітів про оцінку, формування електронних довідок про оціночну вартість об'єкта нерухомості та реєстрації звітів про оцінку майна, яка адмініструється Фондом державного майна України, оціночна вартість будинку кандидата складає 4 452 796,56 грн.

У письмових поясненнях Етичній раді кандидат вказав, що за його підрахунками, орієнтовна сума, яку він витратив на будівництво будинку, загалом складає 2 000 000,00 – 2 300 000,00 грн.

На запит Етичної ради надати підтвердження витрат на будівництво будинку, кандидат повідомив, що не може надати документи, які б підтверджували вартість придбаних матеріалів, наданих послуг та виконаних робіт, оскільки він їх не зберігав. На уточнюючі запитання від Етичної ради, кандидат повідомив, що в 2013 році він витратив близько 20 000,00 – 25 000,00 грн на придбання частини матеріалу для будівництва фундаменту; в 2014 році - близько 50 000,00 грн на будівництво фундаменту; протягом 2015-2017 років - орієнтовно 300 000,00 – 400 000,00 грн на придбання основної частини цегли, покрівельного матеріалу, оплати за роботи; у 2018 році - близько 120 000,00 – 150 000,00 грн на утеплення даху та часткове встановлення вікон на будинок; у 2019-2021 роках - орієнтовно 1 500 000,00 – 1 600 000,00 грн на внутрішні роботи та роботи по оздобленню фасаду будинку.

Також кандидат повідомив, що на підтвердження цих витрат йому вдалося відшукати фіскальні та товарні чеки за придбання у 2016 році: цегли на загальну суму 27 693,63 грн; швелерів вартістю 448,21 грн; арматури та її доставки на загальну суму 1 408,50 грн. Також кандидат надав за 2020 рік: товарні чеки за придбання шпалер, герметика та рідких цвяхів на загальну суму 14 324,42 грн, шпаклівки та шурупів на загальну суму 1 550,00 грн; накладну на будівельні матеріали на загальну суму 94 000,00 грн та рахунок на придбання паркетної дошки вартістю 25 430,00 грн.

Окрім цього, Котубей І. І. надав Етичній раді підтвердження здійснення безготівкових розрахунків (чеки) у 2018-2021 роках на загальну суму 28 328,95 грн, однак у наданих кандидатом чеках відсутня інформація про придбаний товар, тому неможливо встановити, чи ці розрахунки здійснювалися за витрати, пов'язані з будівництвом будинку. Таким чином, кандидат надав документи, які підтверджують його витрати на будівництво будинку на загальну суму 164 854,76 грн, що менше 10% від суми, яку, за його словами,

було витрачено на будівництво будинку. Відповідно, кандидат не зміг підтвердити більшу частину витрат, які, за словами кандидата, він витратив на будівництво будинку, та не підтвердив, що такі витрати здійснювалися із законного доходу. Під час співбесіди кандидат також підтвердив, що не може довести, що здійснював витрати з законного доходу, оскільки не має договорів, рахунків, будь-якого документального підтвердження виконаних робіт та витрат на будівництво.

У письмових відповідях кандидат повідомив, що за період будівництва, у 2014-2021 роках, він не здійснював ніяких інших значних витрат, крім життєво необхідних. Ані ним, ані членами його сім'ї не придбавалися дорогі товари, не витрачалися значні суми коштів на відпочинок, оскільки майже всі отримані доходи були спрямовані для будівництва будинку.

Водночас у майновій декларації за 2019 рік кандидат вказав, що з 07.10.2019 йому належить автомобіль Audi A4 2016 року випуску. У цій же декларації він вказав, що вартість цього автомобіля становить 351 277,00 грн, а витрати на його митне оформлення складають 123 500,00 грн. Під час співбесіди кандидат погодився, що цей автомобіль є дорогим товаром. Однак, як пояснив кандидат, у письмових відповідях він мав на увазі не те, що він зовсім не придбавав таких товарів, а що не придбавав інші дорогі товари, крім автомобіля, оскільки на автомобіль кошти були. Етична рада враховує суперечливість письмових та усних пояснень кандидата.

У відповідь на уточнюючі запитання Етичної ради, кандидат повідомив, що він виїздив за кордон тричі у 2019 році та двічі у 2021 році. Етична рада звертає увагу, що кандидат надав детальну інформацію та документальне підтвердження щодо більшості своїх витрат та витрат його родини на поїздки за кордон у 2019-2021 роках, однак не може надати документальне підтвердження витрат на будівництво будинку за ці ж роки.

Крім того, у 2019 році кандидат придбав автомобіль Audi A4 2016 року випуску за 351 277,00 грн та здійснив його митне оформлення за 123 500,00 грн, а також здійснював поїздки за кордон з родиною у 2019 та 2021 роках. Враховуючи зазначене, Етична рада критично оцінює твердження кандидата, що за період будівництва будинку у 2014-2021 роках він не здійснював ніяких інших значних витрат, крім життєво необхідних.

У письмових відповідях Котубей І. І. зазначив, що до будівництва будинку в різний час долучалися він особисто, його батько, брати та тесть. До роботи також долучались двоє працівників (сторонніх осіб), роботу яких кандидат оплачував.

У подальших відповідях кандидат вказав, що він безпосередньо брав участь у будівництві будинку, оскільки ніколи не цурався такої роботи. Зокрема, кандидат надавав допомогу спеціалістам під час будівництва стін; самостійно проводив всі земляні роботи для будівництва огорожі, прокладання каналізації та водопроводу; разом з братами будував огорожу; особисто, без сторонньої допомоги, провів роботи з утеплення даху та майже всі роботи щодо благоустрою території подвір'я (підсипка і вирівнювання території щебенем, ґрунтом, газоном); особисто допомагав брату проводити роботи по внутрішній штукатурці стін, монтажу гіпсокартону; особисто викладав паркетну дошку та ламінат на підлогу; допомагав спеціалісту клеїти шпалери на стіни.

Під час співбесіди Котубей І. І. повідомив, що набув навички будівництва ще в молоді роки, оскільки проживав в сільській місцевості, а у віці 18-20 років певний період часу провів на тимчасових заробітках, де займався будівництвом. Кандидат також повідомив, що він не проводив роботи, які б потребували певних вмінь та навичок, і що такі роботи виконували спеціалісти.

При цьому, за інформацією з автобіографії кандидата, у період з 1994 по 1996 роки, коли кандидату було 18-20 років, він був студентом Мукачівського педагогічного ліцею та вчителем іноземної мови Климовецької загальноосвітньої школи. У зв'язку з цим, Етична рада має сумніви щодо слів кандидата, що він мав навички будівництва, оскільки сам факт проживання в сільській місцевості жодним чином не підтверджує наявність навичок у будівельній сфері. Крім цього в автобіографії та в інших документах, які кандидат надав Етичній раді, відсутня будь-яка інформація про його досвід будівництва. Також Етична рада критично ставиться до слів кандидата, що роботи, які він виконував, не потребували певних умінь та навичок, оскільки більшість перерахованих ним робіт не можуть бути виконані без спеціальних, зокрема, набутих шляхом відповідного навчання, знань, умінь та навичок у сфері будівництва.

Що стосується документальних підтвердження залучення до будівництва відповідних спеціалістів, під час співбесіди кандидат відповів, що не має документальних доказів та що укладав усну угоду з приватним підприємцем. У письмових відповідях кандидат вказав, що двоє працівників будували стіни та працювали над будівництвом даху.

Етична рада звертає увагу, що відповідно до ч. 1 ст. 206 Цивільного кодексу України, усно можуть вчинятися правочини, які повністю виконуються сторонами у момент їх вчинення. В той же час, роботи щодо будівництва стін та даху будинку є триваючими в часі та не можуть бути повністю виконані в момент укладення правочину. З огляду на це, Етична рада має сумніви що кандидат дотримався вимог закону при укладенні договору з приватним підприємцем в усній формі.

Етична рада наголошує, що у випадку дотримання кандидатом вимог Цивільного кодексу України, він міг би надати підтвердження виконаних робіт

та розмір здійснених ним витрат за виконання цих робіт. Однак, через відсутність будь-якого підтвердження щодо змісту угоди з приватним підприємцем, кількості залучених спеціалістів, розміру грошових коштів виплачених відповідно до цієї угоди, виставлених рахунків, фактично виконаних робіт залученими спеціалістами, обсягу робіт виконаних особисто кандидатом та його родичами, будь-якої іншої інформації чи документів, які б засвідчували слова кандидата, Котубей І. І. не зміг підтвердити свої витрати на роботи по будівництву будинку.

Згідно з п. 1.3.4.1 Методології кандидат не відповідає показнику чесності, зокрема, у разі наявності обґрунтованих сумнівів, що такий кандидат, перебуваючи на теперішній посаді діяв відповідно до вимог законодавства, правил професійної етики, інших етичних норм щодо чесності.

Зважаючи на вищезазначене, зокрема, площу будинку, кількість поверхів та кімнат (приміщень) в ньому, наявність гаражу, альтанки та огорожі, наявність підключення будинку до водопостачання, водопроводу, каналізації, встановлені меблі та все необхідне для проживання; задекларовану вартість будинку у розмірі 2 876 000,00 грн та оціночну вартість будинку 4 452 796,56 грн; суперечливість відповідей кандидата щодо відсутності значних витрат, крім життєво необхідних, а також щодо наявності у нього будівельного досвіду; визнання кандидатом, що він не може довести здійснення витрат на будівництво будинку у розмірі 2 000 000,00 – 2 300 000,00, тому що не має договорів, рахунків, будь-якого документального підтвердження виконаних робіт та витрат на будівництво, Етична рада має обґрунтовані сумніви щодо чесності кандидата стосовно його фактичних витрат на будівництво будинку.

1.1. Щодо декларування витрат кандидата на будівництво будинку

У майнових деклараціях кандидата за 2015-2020 роки відсутня будь-яка інформація про витрати на будівництво будинку, а в 2021 році кандидат не подав повідомлення про суттєві зміни в майновому стані у зв'язку з витратами на будівництво. При цьому, відповідно до вимог Закону України «Про запобігання корупції» станом на 14.10.2014, у декларації зазначаються, зокрема, відомості про видатки, якщо розмір відповідного видатку перевищує 50 мінімальних заробітних плат, встановлених на 1 січня звітного року.

Відповідно до вимог вказаного Закону з 01.01.2017 декларуванню підлягають відомості про видатки, розмір яких перевищує 50 прожиткових мінімумів, встановлених для працездатних осіб на 1 січня звітного року. Розмір мінімальної заробітної плати 01.01.2015 становив 1 218,00 грн, а 01.01.2016 – 1 378,00 грн. Розмір прожиткового мінімуму, встановленого для працездатних осіб на 01.01.2017 становив 1 600,00 грн, на 01.01.2018 – 1 762,00 грн, на 01.01.2019 – 1 921,00 грн, на 01.01.2020 – 2 102,00 грн.

Відповідно, декларуванню підлягали відомості про видатки особи у 2015 році у розмірі 60 900,00 грн, у 2016 році – 68 900,00 грн, у 2017 році – 80 000,00 грн, у 2018 році – 88 100,00 грн, у 2019 році – 96 050,00 грн, у 2020 році – 105 100,00 грн. Згідно з цим Законом в редакції від 15.12.2020, суб'єкт декларування зобов'язаний подати повідомлення про суттєві зміни у майновому стані у разі здійснення видатку на суму, яка перевищує 50 прожиткових мінімумів, встановлених для працездатних осіб на 1 січня відповідного року. Оскільки 01.01.2021 розмір прожиткового мінімуму для працездатних осіб становив 2 270,00 грн, декларуванню підлягали видатки у розмірі 113 500,00 грн.

Відповідно до п. 2 ч. 1 ст. 60 Закону України “Про запобігання корупції” особам, зазначеним в п. 1,2 ч. 1 ст. 3 цього Закону (зокрема, суддям)

забороняється надавати несвоєчасно, недостовірну чи не в повному обсязі інформацію, яка підлягає наданню відповідно до закону.

Згідно з п. 1.3.7.6 Методології кандидат повинен відповідати вимогам фінансового контролю, що визначені антикорупційним законодавством, зокрема, щодо вчасної подачі декларацій, повідомлень про суттєві зміни майнового стану, та надання повної та точної інформації у майнових деклараціях.

Відповідно до п. 1.3.4.1 Методології кандидат не відповідає показнику сумлінності, зокрема, у разі наявності обґрунтованих сумнівів, що такий кандидат, перебуваючи на теперішній або будь-якій попередній посаді діяв відповідно до вимог законодавства, правил професійної етики, інших етичних норм щодо сумлінності.

Враховуючи наявність обґрунтованого сумніву у чесності кандидата щодо його фактичних витрат на будівництво будинку, зважаючи на задекларовану та оціночну вартість будинку, його технічну складність та ймовірно високу вартість будівельних матеріалів та послуг будівництва в Україні, враховуючи те, що кандидат підтвердив, що основні витрати на будівництво він здійснював у 2020 році (600 000,00 – 700 000,00 грн) та 2021 році (700 000,00 – 800 000,00 грн), у Етичної ради є обґрунтовані сумніви, що за цей період (з 2015 по 2021 роки) кандидат не здійснив жодного видатку, пов'язаного із будівництвом та оздобленням будинку, у розмірі, більшому за 50 мінімальних заробітних плат (прожиткових мінімумів). У зв'язку з цим у Етичної ради є обґрунтовані сумніви щодо дотримання кандидатом вимог фінансового контролю та відповідності кандидата показнику сумлінності критеріїв професійної етики та доброчесності.

2. Щодо дотримання критеріїв професійної етики під час розгляду кандидатом справ про адміністративні правопорушення, передбачених статтею 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі - КУпАП)

До Етичної ради надійшла інформація про численні випадки закриття кандидатом проваджень у справах про адміністративні правопорушення, що фактично створило умови для ухилення правопорушників від відповідальності.

Здійснюючи перевірку вказаної інформації, Етична рада, в межах повноважень, визначених законом жодним чином не ставить під сумнів законність та не проводить оцінку рішень кандидата у справах про адміністративні правопорушення. Етична рада бере до уваги, що рішення суду у кожній справі є виключною дискрецією судді та складовою суддівської незалежності. До повноважень Етичної ради не належить перевірка законності судових рішень. Водночас, організація суддею процесу підготовки до розгляду судової справи, безпосереднє ведення судового засідання, планування робочого часу, дії та поведінка судді під час здійснення правосуддя тощо можуть бути елементами оцінки рівня професійної етики судді.

Так, у період з 2018 року по 2021 рік кандидат прийняв рішення про закриття провадження у 96 справах про адміністративні правопорушення у зв'язку зі спливом тримісячного строку притягнення до адміністративної відповідальності. З цих 96 адміністративних справ, 41 справа стосувалася притягнення до відповідальності водіїв, які керували транспортними засобами у стані алкогольного чи наркотичного сп'яніння (ст. 130 КУпАП).

Етична рада проаналізувала дані про судові провадження кандидата у справах про адміністративні правопорушення, що були оприлюднені у

Єдиному державному реєстрі судових рішень протягом 2019 – 2020 років. Результати цього аналізу (додаток № 1) свідчать, що за правопорушення, передбачені ст. 130 КУпАП кандидат притягнув до відповідальності 86 осіб, а 23 справи - закриті у зв'язку зі спливом тримісячного строку накладення адміністративного стягнення. У цей же період за ст. 124 КУпАП (Порушення правил дорожнього руху, що спричинило пошкодження транспортних засобів, вантажу, автомобільних доріг, вулиць, залізничних переїздів, дорожніх споруд чи іншого майна) кандидат притягнув до відповідальності також 86 правопорушників, і лише 4 справи закриті у зв'язку із спливом тримісячного строку.

Слід зазначити, що з цих 4 закритих справ за ст. 124 КУпАП, у 3 справах (№ 303/1271/18, № 303/6163/20, № 303/2219/19) матеріали про адміністративні правопорушення надійшли на розгляд кандидата вже після спливу тримісячного строку. Одночасно з цим, з 23 закритих справ за ст. 130 КУпАП, матеріали лише щодо однієї справи (справа № 303/3321/20) надійшли на розгляд кандидата після спливу вказаного строку.

Зважаючи на те, що обидва різновиди вищенаведених правопорушень знаходяться в одній главі кодексу – «Адміністративні правопорушення на транспорті, в галузі шляхового господарства і зв'язку», - процедура, строки, порядок їх розгляду однакові. Етична рада звертає увагу, що кількість справ за ст. 130 КУпАП, які кандидат закриті через сплив строку, є значно вищою порівняно зі справами за ст. 124 КУпАП, що може свідчити про свідоме чи несвідоме несумлінне ставлення кандидата до порядку організації та розгляду справ про керування транспортними засобами в стані алкогольного чи наркотичного сп'яніння.

У своїх відповідях на письмові запитання Етичної ради щодо причин пропуску строків розгляду справ про адміністративні правопорушення,

передбачених ст. 130 КУпАП, кандидат надав суперечливі пояснення. Зазначив, що нерідко провадження про адміністративні правопорушення закривалися ним у зв'язку з тим, що такі справи надходили до суду вже після закінчення строку накладення адміністративного стягнення. Однак, серед проаналізованих Етичною радою рішень у 2019 - 2020 роках, а також справ щодо яких кандидатом надано детальні пояснення, така тенденція не прослідковується.

Кандидат також зазначив, що з метою уникнення сумнівів у стороннього спостерігача в неупередженості судді та його доброчесності було б доцільно в постановках про закриття адміністративних справ у зв'язку зі спливом строку притягнення до адміністративної відповідальності наводити обґрунтування чи розкривати причини неможливості забезпечення розгляду справи у межах строку притягнення до адміністративної відповідальності. Однак у прийнятих кандидатом постановках такі обґрунтування відсутні.

Етична рада проаналізувала надані кандидатом пояснення у 18 справах про притягнення до адміністративної відповідальності за ст. 130 КУпАП та встановила таке¹.

2.1. Справа № 303/7188/19

У справі № 303/7188/19 адміністративне правопорушення було вчинено 26.10.2019. З огляду на положення ст. 38 КУпАП (в редакції, чинній на момент вчинення правопорушення), строк накладення адміністративного стягнення у цій справі спливав 26.01.2020. Справа була розподілена на кандидата

¹ У тексті аналізу обставин розгляду справ кандидатом матеріалів про адміністративні правопорушення особи щодо яких були складені протоколи про адміністративні правопорушення у цілях економії та скорочення тексту названі терміном «правопорушник», що не означає припущення або твердження про винність особи у вчиненні відповідних діянь.

04.11.2019, тобто він мав 83 дні на її розгляд до спливу строку. Постанову про закриття справи кандидат ухвалив 29.01.2020, тобто через 3 дні після спливу тримісячного строку.

Засідання у справі відкладалися 6 разів. Як свідчать надані кандидатом документи та пояснення, перші три рази відкладення розгляду справи були спричинені відсутністю даних про повідомлення правопорушника. Четвертий раз кандидат відклав засідання у зв'язку з клопотанням правопорушника про залучення захисника. П'ятий раз засідання, призначене на 10.01.2020, кандидат відклав у зв'язку з клопотанням захисника правопорушника про надання часу для ознайомлення з матеріалами справи на 20.01.2020. 20.01.2020 слухання вказаної справи не відбулось у зв'язку з зайнятістю кандидата в кримінальній справі.

З поданих кандидатом матеріалів випливає, що адреса проживання правопорушника, на яку судом неодноразово направлялись повістки протягом усього часу слухання адміністративної справи, не змінювалась. У клопотанні правопорушника, поданому на четверте судове засідання, вказана та ж сама адреса. Отже, перші три засідання і повістки правопорушник фактично проігнорував. У наступних двох засіданнях правопорушник та його захисники подавали клопотання, що призводили до переносу справ. Вказані обставини можуть свідчити про затягування розгляду справи з боку правопорушника, що кандидат мав би враховувати при плануванні часу розгляду справи. З огляду на те, що розгляд справи вже 5 разів переносився, кандидат мав особливо відповідально підійти до розгляду справи в останньому засіданні в рамках тримісячного строку.

Також, кандидат не міг не знати, що ще 09.01.2020 він вже призначив слухання двох інших кримінальних проваджень на 20.01.2020: №303/8203/19 на 10 год. 00 хв., №303/8194/19 на 14 год. 00 хв. Попри це, 10.01.2020 кандидат

переніс слухання справи про адміністративне правопорушення і призначив її також на 20.01.2020.

Не дивлячись на те, що 5 разів причини перенесення засідання у вказаній справі залежали від дій правопорушника та його захисника, розгляд справи 20.01.2020, в останнє засідання в рамках тримісячного строку притягнення правопорушника до відповідальності, не відбувся винятково через дії кандидата. Плануючи свій графік роботи, кандидат мав розуміти, що засідання 20.01.2020 є останньою можливою датою розгляду справи в межах строків накладення адміністративного стягнення. Тим не менш, кандидат не спланував свій графік та не організував здійснення правосуддя належним чином, що призвело до переносу засідання на дату поза строком притягнення до адміністративної відповідальності та, фактично, мало наслідком уникнення правопорушником відповідальності.

2.2 Справа №303/8178/19

У справі № 303/8178/19 адміністративне правопорушення було вчинено 19.12.2019. З огляду на положення ст. 38 КУпАП (в редакції, чинній на момент вчинення правопорушення), строк накладення адміністративного стягнення у цій справі закінчувався 19.03.2020. Справа була розподілена на кандидата 27.12.2019, тобто він мав 83 дні на її розгляд до спливу строку. Постанову про закриття справи кандидат ухвалив 24.03.2019, тобто через 5 днів після закінчення тримісячного строку.

Засідання у справі відкладалися 5 разів. Надані кандидатом пояснення та копії документів свідчать, що перші два рази відкладення розгляду справи були спричинені відсутністю даних про повідомлення правопорушника. На третє засідання напередодні дати розгляду від правопорушника надійшло

клопотання про залучення захисника у зв'язку з чим розгляд справи кандидат відклав майже на місяць (з 06.02.2020 на 02.03.2020). Четверте засідання у справі також не відбулося оскільки в цей день до суду надійшла заява адвоката Маргіта В. В. про його перенесення. Вп'яте суддя не зміг розглянути справу, оскільки 13.02.2020 перебував в нарадчій кімнаті та розглядав інше кримінальне провадження.

З огляду на подані кандидатом документи, протягом усього часу розгляду справи повістки правопорушнику направлялися за одною і тою ж адресою. На перші засідання правопорушник не з'явився, пізніше сам, або через адвоката безпосередньо у день засідання подавав заяви про відкладення. 02.03.2020 кандидат відклав розгляд справи у зв'язку з заявою адвоката, яка не містить ані ордеру, ані договору про надання правової допомоги правопорушнику, що також викликає сумніви у процесуальному статусі адвоката у справі. Слід зазначити, що для залучення захисника кандидат надав майже місяць часу, однак протягом цього періоду ні правопорушник, ні адвокат не звертались до суду для ознайомлення з матеріалами справи. У вказаній справі до адміністративної відповідальності притягувався громадянин Мартинуззі І. Ф., до якого раніше, 17.05.2016 Мукачівським районним судом вже накладалося адміністративне стягнення, передбачене ст. 130 КУпАП (справа №303/2487/16-п).

2.3. Справа №303/7519/19

У справі № 303/7519/19 адміністративне правопорушення було вчинено 17.11.2019. З огляду на положення ст. 38 КУпАП (в редакції, чинній на момент вчинення правопорушення), строк накладення адміністративного стягнення у цій справі спливав 17.02.2020. Справа була розподілена на кандидата

20.11.2019, тобто він мав 89 днів на її розгляд до спливу строку. Постанову про закриття справи кандидат ухвалив 02.03.2020, тобто через 14 днів після спливу тримісячного строку.

Засідання у справі відкладалися 6 разів. Надані кандидатом пояснення та копії документів свідчать, що перше засідання, призначене на 05.12.2019 не відбулось у зв'язку з відрядженням кандидата. Кандидатом не надано документів та пояснень щодо того, яким чином правопорушника було повідомлено про друге засідання, однак саме в день, коли воно було мало відбутися (19.12.2019) правопорушником було подано заяву про відкладення розгляду з метою залучення адвоката. Третє засідання кандидатом відкладено за заявою правопорушника у зв'язку з перебуванням на лікуванні, однак жодних доказів цьому суду не було надано. Наступне засідання, призначене на 17.01.2020, було перенесене у зв'язку з надходженням клопотання від адвоката, який надавав правову допомогу правопорушнику. Вп'яте розгляд справи не відбувся у зв'язку з перебуванням кандидата у відрядженні. Шосте засідання у справі, призначене на 13.02.2020 було також перенесене кандидатом у зв'язку з заявою правопорушника, в якій зазначено про неможливість взяти участь у судовому розгляді через перебування на лікуванні та зайнятості захисника в іншому судовому процесі. Доказів щодо вказаних у заяві обставин правопорушником не було надано.

Таким чином, у справі №303/7519/19 кандидат двічі відкладав розгляд справи у зв'язку зі своїм відрядженням. Після клопотання правопорушника 19.12.2019 про перенесення справи з метою залучення захисника, лише 16.01.2020, тобто майже через місяць, до суду надійшло клопотання від захисника про перенесення розгляду справи для ознайомлення з матеріалами справи. Обидва клопотання були кандидатом задоволені. При діях правопорушника, які, як розумно можна було б припустити, могли призводити

до затягування часу розгляду справи, кандидат не вжив достатніх заходів для забезпечення своєчасного розгляду справи у межах тримісячного строку. Зокрема, для залучення захисника та ознайомлення з невеликим обсягом матеріалів адміністративної справи, кандидат надав правопорушнику строк у півтора місяці, що складає половину строку, встановленого законом для накладення адміністративного стягнення. Такі несумлінні дії кандидата сприяли створенню можливості для правопорушника уникнути адміністративної відповідальності.

2.4 Справа №303/2314/20

У справі №303/2314/20 адміністративне правопорушення було вчинено 25.04.2020. З огляду на положення ст. 38 КУпАП (в редакції, чинній на момент вчинення правопорушення), строк накладення адміністративного стягнення у цій справі закінчувався 25.07.2020. Справа була розподілена на кандидата 09.06.2020, тобто він мав 46 днів на її розгляд до спливу строку. Постанову про закриття справи кандидат ухвалив 27.07.2020, тобто через 2 дні після закінчення тримісячного строку.

Засідання у справі відкладалися 2 рази. Надані кандидатом пояснення та копії документів свідчать, що перше засідання, призначене на 24.06.2020 не відбулось у зв'язку з неявкою правопорушника та подачею ним клопотання про відкладення розгляду справи з метою залучення адвоката. Друге засідання, призначене на 08.07.2020, не відбулось у зв'язку з неявкою правопорушника та відсутністю даних про його належне повідомлення. Кандидатом надано довідку про те, що смс-повідомлення сформоване 08.07.2020 о 13:10:15 год. одержувачу (правопорушнику) не доставлено. Наступне засідання було

призначене на 27.07.2020 коли й була винесена постанова про закриття адміністративного провадження.

Оцінюючи надані кандидатом пояснення щодо розгляду вказаної справи Етична рада зазначає наступне. Кандидатом не надано належних документів, які підтверджують завчасне повідомлення правопорушника про судові засідання, які були призначені на 08.07.2020 та 27.07.2020. Подання правопорушником заяви про залучення захисника і відкладення розгляду справи, датованої 24.06.2020, тобто у день розгляду справи, свідчить про його поінформованість про дату засідання та судове провадження загалом. З довідки про недоставлення SMS, на яку посилається кандидат випливає, що повідомлення по справі було сформоване 08.07.2020, оброблене 09.07.2020, результат обробки – «не доставлено одержувачу, абонент тимчасово недоступний». Кандидат не надав документів, які свідчать про подання правопорушником до суду заявки про намір отримання судової повістки в електронному вигляді, як це передбачено Порядком надсилання учасникам судового процесу (кримінального провадження) текстів судових повісток у вигляді SMS-повідомлень, тому є незрозумілим, чому суд використовував для повідомлення правопорушника метод sms-повідомлень. З цієї довідки також не можливо визначити про яку саме дату засідання суд інформував правопорушника. У своїх поясненнях кандидат зазначив, що на судове засідання 08.07.2020 правопорушнику було повторно направлено повістку, яка не була доставлена, однак доказів цьому не надав. Якщо ж довідка про недоставлення SMS стосувалась повідомлення про засідання, призначене на 27.07.2020, це є свідченням того, що пояснення кандидата є суперечливими.

Таким чином, 08.07.2020 кандидат, маючи достатньо часу для проведення засідання до 25.07.2020 (понад два тижні), вчинив несумлінно, не використав можливості розглянути справу вчасно та в межах тримісячного строку, і

переніс розгляд справи на 27.07.2020. Такі дії кандидата сприяли створенню можливості для правопорушника уникнути адміністративної відповідальності.

2.5 Справа №303/2489/20

У справі № 303/2489/20 адміністративне правопорушення було вчинено 08.05.2020. З огляду на положення ст. 38 КУпАП (в редакції, чинній на момент вчинення правопорушення), строк накладення адміністративного стягнення у цій справі закінчувався 08.08.2020. Справа була розподілена на кандидата 18.05.2020, тобто він мав 82 дні на її розгляд до спливу строку. Постанову про закриття справи кандидат ухвалив 16.09.2020, тобто через 39 днів після закінчення тримісячного строку.

Засідання у справі відкладалися 5 разів. Надані кандидатом пояснення та копії документів свідчать, що перше засідання, призначене на 02.06.2020 року було відкладено у зв'язку з відсутністю у суді марочної продукції і неповідомленням правопорушника. Наступне засідання не відбулося у зв'язку з перебуванням кандидата у відпустці. Третє та четверте засідання, призначені на 26.06.2020 та 10.07.2020 відкладалися у зв'язку з надходженнями заяв від адвоката та правопорушника. При цьому, в заяві адвоката від 26.06.2020 вказано на сімейні обставини, які унеможливають участь адвоката у засіданні. Проте, адвокат правопорушника не підтвердив такі обставини будь-якими доказами. У своїй заяві від 10.07.2022 правопорушник просив перенести засідання. Як підставу відкладення правопорушник вказав перебування його захисника у відпустці, однак не надав жодних доказів на підтвердження цього. П'яте засідання, призначене на 24.07.2020 було відкладене кандидатом на 16.09.2020 у зв'язку з надходженням клопотання від захисника правопорушника про повторний виклик свідків, тобто майже на 2 місяці, що

складає майже $\frac{2}{3}$ загального строку накладення судом адміністративного стягнення.

Етична рада зазначає, що визначаючи 24.07.2020 наступну дату засідання у справі, кандидат повинен був враховувати, що з 03.08.2020 у нього розпочинається щорічна основна відпустка. Непроведення розгляду справи до 03.08.2020 призведе до пропуску граничного строку накладення адміністративного стягнення та створення умов для уникнення правопорушником від притягнення до відповідальності.

16.09.2020 ні правопорушник, ні захисник в судові засідання не з'явилися. Кандидат не зазначає в постанові від 16.09.2020 чи викликалися ним свідки у це засідання, однак причиною попереднього відкладення розгляду 24.07.2020 було саме клопотання захисника правопорушника про повторний виклик свідків. Також кандидатом не надано жодних доказів, що підтверджують виклик свідків.

Таким чином, у цій справі кандидат діяв не сумлінно, що, зокрема, проявилось у неодноразовому відкладенні розгляду справи на тривалий строк з сумнівних підстав, таких як відпустка адвоката правопорушника та виклику свідків, який, судячи з постанови у справі, так і не відбувся. Такі дії кандидата сприяли створенню можливості для правопорушника уникнути адміністративної відповідальності.

2.6 Справа №303/3189/20

У справі № 303/3189/20 адміністративне правопорушення було вчинено 16.06.2020. З огляду на положення ст. 38 КУпАП (в редакції, чинній на момент вчинення правопорушення), строк накладення адміністративного стягнення у цій справі закінчувався 16.09.2020. Справа була розподілена на кандидата

23.06.2020, тобто він мав 85 днів на її розгляд до спливу строку. Постанову про закриття справи кандидат ухвалив 24.09.2020, тобто через 8 днів після закінчення тримісячного строку.

Засідання у справі відклалися 3 рази. Надані кандидатом пояснення та копії документів свідчать, що перше та друге засідання, призначені на 08.07.2020 та 22.07.2020 відповідно були відкладені у зв'язку з неявкою та відсутністю у суду доказів належного повідомлення правопорушника. Третє засідання було призначене на 16.09.2020. Ця дата була останнім можливим днем накладення адміністративного стягнення. Засідання було відкладене кандидатом у зв'язку з поданням захисником заяви про ознайомлення з матеріалами справи. Копії вказаної заяви захисника кандидат до своїх письмових пояснень не надав. Етична рада звертає увагу на те, що подання захисником 16.09.2020 заяви про ознайомлення з матеріалами справи свідчить про обізнаність як правопорушника, так і його захисника про дату розгляду справи. Кандидат не надав документів, які підтверджують повноваження захисника у справі, та містять інформацію, з якого часу правопорушнику надавалась правова допомога. Виходячи з дати попередньо призначеного засідання - 22.07.2020 є очевидним, що у правопорушника та його захисника було достатньо часу для ознайомлення з матеріалами справи. На думку Етичної ради характер планування кандидатом дат судових засідань у справі сприяв створенню умов для уникнення правопорушником адміністративної відповідальності.

2.7. Справа №303/6126/16-п

У справі № 303/6126/16-п адміністративне правопорушення було вчинено 08.10.2016. З огляду на положення ст. 38 КУпАП (в редакції, чинній на момент

вчинення правопорушення), строк накладення адміністративного стягнення у цій справі закінчувався 08.01.2017. Справа була розподілена на кандидата 13.10.2016, тобто він мав 84 дні на її розгляд до спливу строку. Постанову про закриття справи кандидат ухвалив 10.01.2017, тобто через 2 дні після закінчення тримісячного строку.

Засідання у справі відкладалися 6 разів. Надані кандидатом пояснення та копії документів свідчать, що перше засідання, призначене на 27.10.2016 було відкладено у зв'язку з неявкою та відсутністю доказів належного повідомлення правопорушника. При цьому, кандидатом не надано документів, які підтверджують направлення правопорушнику повістки. 15.11.2016 було розпочато розгляд справи, задоволено клопотання про виклик свідків, відкладено розгляд справи на 29.11.2016. Втретє засідання було перенесено на 13.12.2016 у зв'язку з неявкою свідків. На четвертому засіданні кандидат задовольнив клопотання про витребування акту проходження медичного огляду з лікарні та відклав розгляд на 26.12.2016. Оскільки такий акт до суду не надійшов, розгляд справи був відкладений на 10.01.2017, коли й була прийнята постанова про закриття провадження. Як впливає зі змісту постанови суду від 10.01.2017 року, судом підтверджено наявність вини правопорушника, однак провадження було закрите у зв'язку зі спливом тримісячного строку. Виходячи зі змісту постанови у справі кандидат встановив вину правопорушника, а допит свідків та дослідження акту медичного огляду не проводилися.

Етична рада зазначає, що відповідно до статей 1, 245 КУпАП повнота дій та дослідження усіх обставин у справі є одними з ключових завдань судочинства у справах про адміністративні правопорушення. Однак, вони повинні забезпечуватись суддями з урахуванням необхідності реалізації і інших завдань КУпАП - своєчасності розгляду, законності, запобіганні

правопорушенням, виховання громадян у дусі точного і неухильного додержання Конституції і законів України, поваги до прав, честі і гідності інших громадян, до правил співжиття, сумлінного виконання своїх обов'язків, відповідальності перед суспільством. За таких обставин відкладення розгляду справи у зв'язку з клопотаннями про виклик свідків, повторний виклик свідків, витребування акту медичного огляду та повторного витребування такого акту, подальше їх не дослідження та призначення чергової дати розгляду справи кандидатом поза межами строків накладення адміністративного стягнення забезпеченню вищенаведених завдань КУпАП не сприяло. Перенесення кандидатом розгляду справи у цих випадках створило умови для уникнення правопорушником адміністративної відповідальності.

2.8 Справа №308/13132/19

У справі № 308/13132/19 адміністративне правопорушення було вчинено 11.11.2019. З огляду на положення ст. 38 КУпАП (в редакції, чинній на момент вчинення правопорушення), строк накладення адміністративного стягнення у цій справі закінчувався 11.02.2020. Справа була розподілена на кандидата 26.12.2019, тобто він мав 47 дні на її розгляд до спливу строку. Постанову про закриття справи кандидат ухвалив 13.02.2020, тобто через 2 дні після закінчення тримісячного строку.

Засідання у справі відкладалися 3 рази. Надані кандидатом пояснення та копії документів свідчать, що перше засідання, призначене на 09.01.2019 було відкладено у зв'язку з неявкою та відсутністю доказів належного повідомлення правопорушника. Вдруге кандидат відклав розгляд справи, який був призначений на 22.01.2020, у зв'язку з надходженням заяви від правопорушника у якій вказувалось про необхідність термінового виїзду за

межі Закарпатської області та необхідність залучення захисника. До вказаної заяви докази щодо терміновості такого виїзду правопорушника не були долучені. Третє засідання, призначене на 04.02.2020 кандидат відклав у зв'язку з надходженням заяви правопорушника про його хворобу та прохання відкласти розгляд справи. До вказаної заяви будь-яких доказів, які б підтверджували хворобу правопорушника також не було долучено. Заява правопорушника датована 03.02.2020, тобто на момент її подачі, правопорушник уже хворів і мав би подати докази, які це підтверджують.

Етична рада вважає, що кандидат, відкладаючи розгляд справ втретє, мав планувати наступну дату судового засідання з урахуванням того, що попередня заява правопорушника, у якій він вказував про необхідність залучення захисника не була реалізована (кандидат не надав підтвердження укладення правопорушником договору про правову допомогу). Таким чином, при діях правопорушника, які, як розумно можна було б припустити, могли призводити до затягування часу розгляду справи, кандидат не вжив достатніх заходів для забезпечення своєчасного розгляду справи у рамках тримісячного строку. З огляду на матеріали, які надав кандидат, та його пояснення Етичній раді, вказані обставини, зокрема хвороба правопорушника та причини виїзду за межі області, ним не перевірялись. Перенесення кандидатом розгляду справи у цих випадках створило умови для уникнення правопорушником адміністративної відповідальності.

2.9 Справа №303/1510/20

У справі № 303/1510/20 адміністративне правопорушення було вчинено 11.03.2020. З огляду на положення ст. 38 КУпАП (в редакції, чинній на момент вчинення правопорушення), строк накладення адміністративного стягнення у

цій справі закінчувався 11.06.2020. Справа була розподілена на кандидата 19.03.2020, тобто він мав 84 дні на її розгляд до спливу строку. Постанову про закриття справи кандидат ухвалив 23.06.2020, тобто через 12 днів після закінчення тримісячного строку.

Засідання у справі відкладалися 6 разів. Надані кандидатом пояснення та копії документів свідчать, що перше засідання, призначене на 02.04.2020 було відкладено у зв'язку з заявою правопорушника про неможливість участі у розгляді справи за сімейними обставинами. Будь-яких доказів що підтверджують наявність, характер та поважність таких обставин правопорушник до заяви не долучив. Розгляд справи, призначений на 10.04.2020 не відбувся у зв'язку з відпусткою кандидата. Третє засідання, яке мало відбутися 28.04.2020, кандидатом було перенесено у зв'язку з клопотанням правопорушника, в якому підставою для перенесення вказано запровадження в Україні надзвичайного стану та відсутність міжрегіонального сполучення. 12.05.2020 розгляд справи було відкладено вчетверте за заявою правопорушника про необхідність залучення захисника. 27.05.2020 та 23.06.2020 засідання були відкладені у зв'язку з неявкою правопорушника та відсутністю даних про його повідомлення. Кандидат не надав документи, які підтверджують направлення повідомлення правопорушнику про розгляд справи 27.05.2020 та 23.06.2020.

Оцінюючи пояснення кандидата щодо причин неодноразового відкладення розгляду справи, які призвели у кінцевому результаті до закриття провадження, Етична рада вважає їх не переконливими. Так, 28.04.2020 розгляд справи за клопотанням правопорушника був відкладений кандидатом на іншу дату у зв'язку з відсутністю міжрегіонального сполучення. Однак, як впливає з клопотання, правопорушник проживає в селі Бобовище Мукачівського району (приблизно 10 кілометрів від м. Мукачево), що не

вимагало використання міжрегіонального сполучення, до того ж правопорушник є водієм і міг скористатись приватним транспортом. Причини відкладення справи 27.05.2020 та 09.06.2020 кандидат пояснює неявкою правопорушника та відсутністю даних про належне його повідомлення, однак доказів направлення повісток до своїх пояснень кандидат не надав. Зважаючи на те, що правопорушник тричі звертався до суду з клопотаннями та заявами, був поінформований про судові провадження, Етична рада критично оцінює такі пояснення кандидата.

Вирішуючи питання подальшого розгляду справи 09.06.2020 кандидат вищенаведені обставини не урахував. Відповідно до ст. 268 КУпАП, під час відсутності особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, справу може бути розглянуто лише у випадках, коли є дані про своєчасне її сповіщення про місце і час розгляду справи і якщо від неї не надійшло клопотання про відкладення розгляду справи. Кандидат не надав докази направлення повідомлення правопорушнику, що може свідчити про його несумлінне ставлення до організації розгляду справи та вжиття усіх заходів для її вчасного розгляду у встановлені законом строки. Натомість, перенесення кандидатом розгляду справи у вищенаведених випадках створило умови для уникнення правопорушником адміністративної відповідальності.

2.10 Справа №303/6217/20

У справі №303/6217/20 адміністративне правопорушення було вчинено 18.10.2020. З огляду на положення ст. 38 КУпАП (в редакції, чинній на момент вчинення правопорушення), строк накладення адміністративного стягнення у цій справі закінчувався 18.01.2021. Справа була розподілена на кандидата 09.11.2020, тобто він мав 69 днів на її розгляд до спливу строку. Постанову про

закриття справи кандидат ухвалив 01.02.2021, тобто через 14 днів після закінчення тримісячного строку.

Засідання у справі відклалися 5 разів. Надані кандидатом пояснення та копії документів свідчать, що перші два засідання у справі були відкладені у зв'язку з відсутністю у суді марочної продукції та неповідомлення правопорушника. Третє судове засідання кандидат призначив на 23.12.2020 і в цей день перебував у відпустці. 05.01.2021 кандидат відклав розгляд справи вчетверте у зв'язку з надходженням заяви від правопорушника по виклик свідків і призначив чергове слухання на 18.01.2021 - день своєї відпустки. Етична рада звертає увагу, що чотири відкладення розгляду справи (2 через відсутність марок, 2 через перебування судді у відпустці) були пов'язані з функціонуванням суду, яким керує кандидат, і діями самого кандидата. Якщо відсутність марок було об'єктивним чинником, що не залежав від кандидата, то призначення засідання на дати, коли кандидат перебував у відпустці, які як голова суду сам планував і видавав відповідні накази, є свідченням неналежного відношення кандидата до планування свого робочого графіку та забезпечення умов своєчасного розгляду судових справ.

Окрім цього, 05.01.2021 суддею було відкладено розгляд справи на підставі заяви правопорушника про виклик свідків. Кандидат не надав пояснень та документів, які б підтверджували виклик свідків у судове засідання. Як випливає з постанови, що міститься в Єдиному державному реєстрі судових рішень, свідки у справі не допитувались. Етична рада зазначає, що відповідно до статей 1, 245 КУпАП повнота дій та дослідження усіх обставин у справі є одними з ключових завдань судочинства у справах про адміністративні правопорушення. Однак, вони повинні забезпечуватись суддями з урахуванням необхідності реалізації і інших завдань КУпАП - своєчасності розгляду, законності, запобіганні правопорушенням, виховання

громадян у дусі точного і неухильного додержання законів. За таких обставин відкладення розгляду справи у зв'язку з клопотаннями про виклик свідків, незавершення вказаної процесуальної дії та призначення чергової дати розгляду справи кандидатом поза межами строків накладення адміністративного стягнення забезпеченню вищенаведених завдань КУпАП не сприяло. Перенесення кандидатом розгляду справи у цих випадках створило умови для уникнення правопорушником адміністративної відповідальності.

2.11 Справа №303/8184/18

У справі №303/8184/18 адміністративне правопорушення було вчинено 21.12.2018. З огляду на положення ст. 38 КУпАП (в редакції, чинній на момент вчинення правопорушення), строк накладення адміністративного стягнення у цій справі закінчувався 21.03.2019. Справа була розподілена на кандидата 27.12.2018, тобто він мав 84 дні на її розгляд до спливу строку. Постанову про закриття справи кандидат ухвалив 28.03.2021, тобто через 7 днів після закінчення тримісячного строку.

Засідання у справі відкладалися 5 разів. Надані кандидатом пояснення та копії документів свідчать, що перші два засідання у справі, призначені на 09.01.2019 та 23.01.2019 були відкладені у зв'язку з неявкою правопорушника та відсутністю даних про його повідомлення. Третє засідання, призначене на 07.02.2019 не відбулось у зв'язку з перебуванням кандидата у нарадчій кімнаті в іншому кримінальному провадженні. Вчетверте розгляд справи не було здійснено 25 лютого 2019 року у зв'язку з відпусткою кандидата. Розгляд справи, призначений на 18.03.2019 також не відбувся.

Кандидат надав суперечливі пояснення та документи щодо підстав відкладень розгляду справи. Як випливає з довідки від 04.03.2019, справа була призначена кандидатом до розгляду на 25.02.2019 о 8 год. 30 хв. У цей же день (25.02.2019) самим кандидатом як головою суду було підписано наказ №40/08-08 про відпустку, яка, за поясненнями кандидата, починалась у той самий день (25.02.2019). За таких обставин підписання кандидатом наказу про відпустку 25.02.2019 свідчить про те, що в цей день він повинен був перебувати на робочому місці, це був його офіційний робочий день, і, відповідно, у кандидата була можливість розглянути справу.

Щодо перенесення розгляду справи 18.03.2019 у своїх поясненнях кандидат вказує на відсутність даних про вручення повістки правопорушнику. У той же час, надані кандидатом до пояснень копії документів містять власноручно підписаний кандидатом аркуш з викладенням хронології розгляду справи, відповідно до якого причиною відкладення справи 18.03.2019 була заява правопорушника.

Етична рада окремо звертає увагу на те, що у вказаних двох випадках відкладення розгляду справи, кандидат надав суперечливі пояснення, що викликає обґрунтований сумнів у його чесності.

2.12. Висновок щодо відповідності кандидата критеріям професійної етики під час розгляду справ за статтею 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення

Узагальнений аналіз обставин планування графіку розгляду справ кандидатом, що призвело для пропущення строку накладення адміністративних стягнень, дозволяє зробити висновок, що відкладення часто відбувались з урахуванням клопотань правопорушників з метою залучення

захисника, витребування документів або допиту свідків, однак в подальшому захисник і правопорушник ігнорували засідання, свідки так і не з'являлись на засідання, документи до суду не надавалися. Такі однотипні “сценарії” можливого ухилення від адміністративної відповідальності правопорушників, що прослідковується при аналізі розглянутих кандидатом упродовж 2018 - 2021 років справ, не знаходили відповідної реакції кандидата, спрямованої на усунення зловживань учасниками проваджень своїми процесуальними правами, зокрема вжиття усіх можливих заходів, спрямованих на своєчасний розгляд судових справ в межах установлених строків. Відсутність належного реагування кандидата створювало умови для уникнення правопорушниками відповідальності та закриттю проваджень за впливом строків накладення адміністративного стягнення.

Оцінюючи дії кандидата щодо розгляду вказаних адміністративних справ Етична рада бере до уваги Постанову Великої Палати Верховного Суду від 28 жовтня 2021 року у справі №11-250сап21. Так, Велика Палата Верховного Суду при розгляді судової справи про правомірність притягнення Вищою радою правосуддя судді до дисциплінарної відповідальності за фактами закриття проваджень у справах про адміністративні правопорушення, передбачених статтею 130 КУпАП зазначає таке:

- частиною другою статті 268 КУпАП визначено, що участь особи, яка притягається до адміністративної відповідальності за статтею 130 КУпАП, не є обов'язковою;

- статтею 245 КУпАП встановлено, що завданнями провадження в справах про адміністративні правопорушення є своєчасне, всебічне, повне і об'єктивне з'ясування обставин кожної справи, вирішення її в точній відповідності з законом, запобігання правопорушенням, виховання громадян у дусі додержання законів, зміцнення законності;

- розглядаючи справи цієї категорії суддя повинен вживати всіх можливих заходів з метою забезпечення виконання Кодексом усіх його завдань.

Практика притягнення Вищою радою правосуддя суддів до дисциплінарної відповідальності за порушення, допущені під час розгляду справ цієї категорії (вчинення правопорушення, передбаченого статтею 130 КУпАП) свідчить про те, що недотримання строків під час розгляду справ про адміністративні правопорушення визнаються Вищою радою правосуддя дисциплінарними проступками. Свідченням цьому є такі рішення:

- Рішення Третьої дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 21.01.2021 №123/Здп/15-21 про притягнення судді Миколаївського районного суду Львівської області Карбовніка І.М. до дисциплінарної відповідальності внаслідок недбалого ставлення до планування розгляду справ та прийняття 30 постанов про закриття провадження у зв'язку з закінченням строку накладення адміністративного стягнення;

- Рішення Третьої дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя від 24.02.2021 №453/Здп/15-21 про притягнення судді Деснянського районного суду міста Києва Бабко В.В. до дисциплінарної відповідальності внаслідок того, що суддя не доклала значних зусиль та допустила недбале ставлення під час розгляду справ про адміністративні правопорушення, передбачені ст. 130 КУпАП, ухвалила 8 постанов про закриття провадження у зв'язку з закінченням строку накладення адміністративного стягнення.

Етична рада, здійснюючи повноваження з перевірки кандидата на відповідність критеріям професійної етики та доброчесності, повністю поділяє позицію Вищої ради правосуддя, висловлену у вищенаведених справах, щодо особливої суспільної важливості вказаної категорії справ та необхідність приділення суддями особливої уваги до ретельності планування їх розгляду, вивчення та надання оцінки всім обставинам таких справ, вжиття

максимальних зусиль для досягнення завдань КУпАП, зокрема, виправлення правопорушників та захисту суспільного порядку.

Етична рада має обґрунтовані сумніви, що під час розгляду справ про адміністративні правопорушення, передбачені статтею 130 КУпАП кандидат, у щонайменше 11 справах діяв сумлінно, що призвело до порушення вищенаведених принципів КУпАП.

З огляду на вищенаведене, беручи до уваги пояснення кандидата, надані ним документи та вищенаведені обставини Етична рада констатує наявність обґрунтованих сумнівів щодо відповідності кандидата критерію чесності (п.1.3.2. Методології), вимогам фінансового контролю (п. 1.3.7.6. Методології) та сумлінності (п. 1.3.4. Методології).

Враховуючи вищезазначені обґрунтовані сумніви як окремо, так і в сукупності, керуючись пунктами 2.3, 3.1, 3.2, 3.16.2 Регламенту Етичної ради, Методологією, статтею 91 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», Прикінцевими і перехідними положеннями Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо порядку обрання (призначення) на посади членів Вищої ради правосуддя та діяльності дисциплінарних інспекторів Вищої ради правосуддя», Етична рада

у х в а л и л а:

кандидата на посаду члена Вищої ради правосуддя Котубея Івана Івановича визнати таким, що не відповідає критеріям професійної етики та доброчесності для зайняття посади члена Вищої ради правосуддя.

Голова

(підпис)

Л. Ю. Кишакевич